

DE MOOISTE VROUW IN OFFENBACHS MOOISTE...

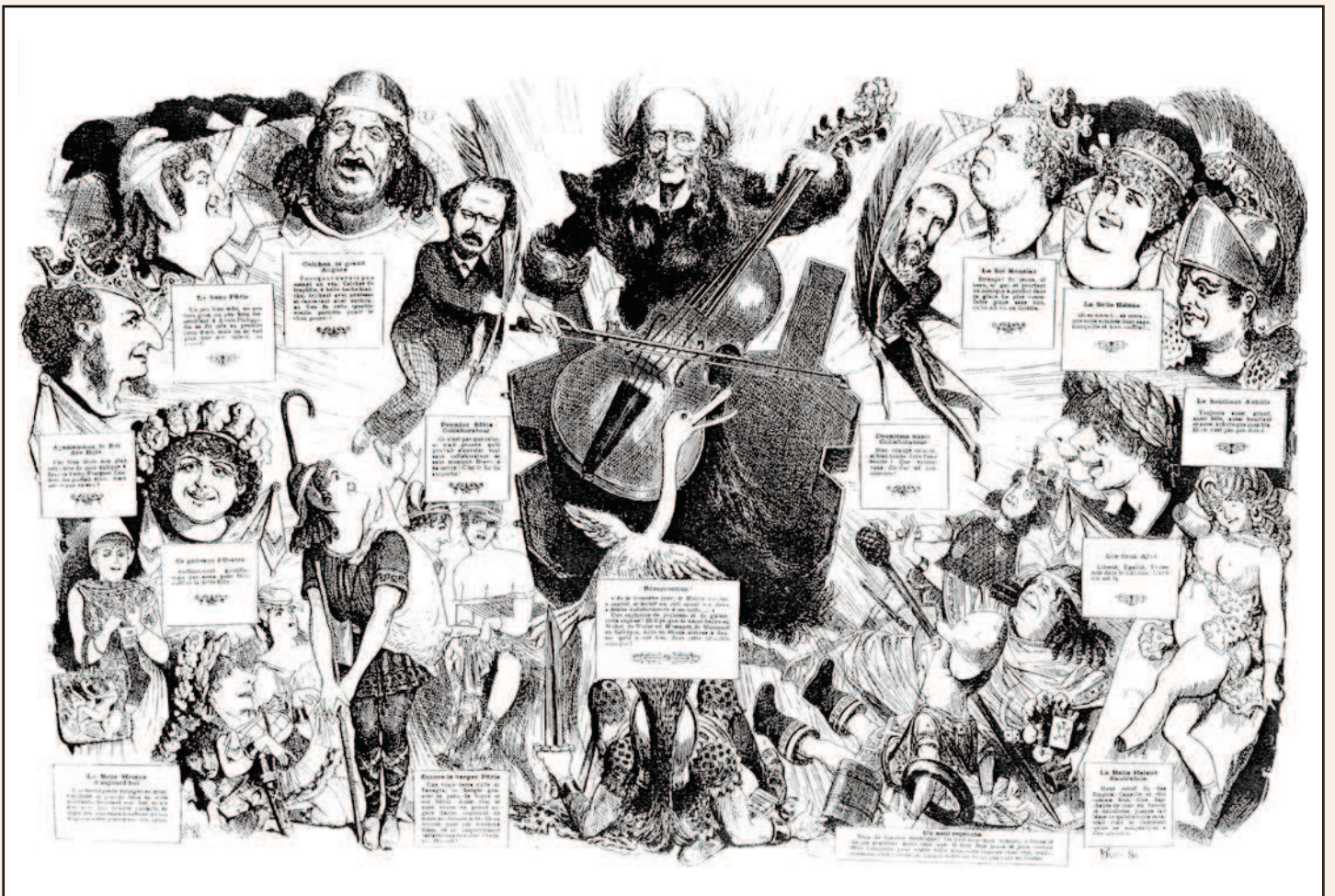
La Belle Helene van Jacques Offenbach is dé Franse operette uit de 19e eeuw bij uitstek. Zo populair, dat in hetzelfde jaar 1864 van de première* de beroemde Franse kok Escoffier er een dessertje naar vernoemde. Dit meesterwerk, de operette, niet de gepocheerde peer met chocoladesaus, werd een overweldigend wereldwijd succes.

De geschiedenis komt uit de Oudheid en is welbekend. In Sparta wacht de koningin Helena ongerust en ongeduldig op de knappe herder Paris, aan wie Venus de mooiste vrouw heeft beloofd. Bij dit verhaal geraakt het hele zootje Griekse koningen en hun nakomelingen betrokken.

Ook de Griekse goden en vooral Venus, godin van de liefde, bemoeien zich met de lusten en liefde van aardse stervelingen en halfgoden. Het gevolg is dat Helena, zelf een dochter van Zeus, haar man bedriegt met Paris, eigenlijk een Trojaanse koningszoon. Erg graag gezien door de rest van de hofhouding is die laatste niet. Dat

alles vormt een bron van intriges waarbij iedereen een overwinning wil behalen. Uiteindelijk vlucht Helena met haar minnaar, en valt het doek in deze operette. Niet zo in de Griekse mythe, want na de ontvoering van de mooie Helena breekt de Trojaanse Oorlog uit. Gelukkig probeerde Offenbach dat stukje geschiedenis niet te verklanken.

Voor Offenbach zijn de homerische figuren een dankbaar voorwensel om een onweerstaanbaar komische parodie op te voeren op stuntelende en decadente machthebbers, en om een bourgeois moraal en allerlei menselijke ondeugden over de hekel te halen.

* Wereldpremière in Parijs, Théâtre des Variétés, 17 december 1864